

ODPIS

Sygn. akt II Kp 226/16

PR 1 Ds. 567/15/VI

Postanowienie

Dnia 12 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piasecznie, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Janiszowski - Downarowicz

Protokolant: Radosław Misiak

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 września 2016 roku

zażalenia Fundacji dla Zwierząt „ARGOS” z siedzibą w Warszawie na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piasecznie z dnia 17 czerwca 2015 roku o umorzeniu śledztwa w sprawie:

- I. zaistniałego w okresie od dnia 30 marca 2011 roku do dnia 11 marca 2014 roku w Górze Kalwarii, woj. mazowieckim niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych Urzędu Miasta i Gminy Góra Kalwaria poprzez niezapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i znęcanie się nad nimi w ten sposób, że zlecano wyłapywanie bezdomnych zwierząt z terenu miasta i gminy Góra Kalwaria bez zapewnienia im należytej opieki i bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, doprowadzając tym do szkody w interesie publicznym, **tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.;**
- II. zaistniałego w okresie od dnia 30 marca 2011 roku do dnia 11 marca 2014 roku w Górze Kalwarii, woj. mazowieckim niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych Urzędu Gminy w Prażmowie poprzez niezapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i znęcanie się nad nimi w ten sposób, że zlecano wyłapywanie bezdomnych zwierząt z terenu gminy Prażmów bez zapewnienia im należytej opieki i bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, doprowadzając tym do szkody w interesie publicznym, **tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.,**

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

W dniu 17 czerwca 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piasecznie wydał postanowienie o umorzeniu śledztwa w sprawie:

- I. zaistniałego w okresie od dnia 30 marca 2011 roku do dnia 11 marca 2014 roku w Górze Kalwarii, woj. mazowieckim niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych Urzędu Miasta i Gminy Góra Kalwaria poprzez niezapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i znęcanie się nad nimi w ten sposób, że zlecano wyłapywanie bezdomnych zwierząt z terenu miasta i gminy Góra Kalwaria bez zapewnienia im należytej opieki i bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, doprowadzając tym do szkody w interesie publicznym, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.;
- II. zaistniałego w okresie od dnia 30 marca 2011 roku do dnia 11 marca 2014 roku w Górze Kalwarii, woj. mazowieckim niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy publicznych Urzędu Gminy w Prażmowie poprzez niezapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom i znęcanie się nad nimi w ten sposób, że zlecano wyłapywanie bezdomnych zwierząt z terenu gminy Prażmów bez zapewnienia im należytej opieki i bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, doprowadzając tym do szkody w interesie publicznym, tj. o czyn z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Jako podstawę swojego orzeczenia Prokurator wskazał przepis art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. twierdząc, że zachowania osób, które zadaniem skarżącego miały dopuścić się czynu zabronionego nie wypełniły znamion przestępstwa. W ocenie Prokuratora funkcjonariusze publiczni działali w granicach swych obowiązków i uprawnień, a nadto nie można przyjąć, by zaniechali podjęcia koniecznych działań. Prokurator podkreślił, że urzędnicy podjęli działania mające na celu zapewnienie odłowionym zwierzętom należytej opieki i pomocy. W tym celu do realizacji zadań nałożonych na jednostki samorządu przez prawo wybrano przytulisko prowadzone przez osobę posiadającą niezbędne przygotowanie, które było do tego celu wybierane także przez inne jednostki samorządu i cieszyło się pozytywną opinią.

Orzeczenie zaskarżyła Fundacja dla Zwierząt „ARGOS” z siedzibą w Warszawie wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia i kontynuowanie postępowania przygotowawczego. W treści zażalenia skarżący stwierdził, że jego zdaniem przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt w zw. z art. 11 § 2 k.k. w obu

przypadkach zaistniały. Zdaniem skarżącego polegały one na podpisaniu przez burmistrza i wójta umów, na mocy których czynności „adopcji” bezdomnych zwierząt przekazano zleceniobiorcy, przy jednoczesnym określeniu metody płatności za zlecenie jako ryczałtu za wyłapanie zwierzę oraz przy zaniechaniu kontroli dalszego losu przekazanych zwierząt.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Organa ścigania dokonały prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i w sposób właściwy uzasadniły podjętą decyzję.

Sąd podziela stanowisko Prokuratora, iż zachowania funkcjonariuszy publicznych - pracowników urzędu miasta i gminy Góra Kalwaria oraz urzędu gminy Prażmów, nie wypełniły znamion przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., ani z art. 35 ust. 1a ustawy o ochronie zwierząt.

Odpowiedzialność karną za czyn z art. 231 § 1 k.k. funkcjonariuszowi publicznemu można by przypisać jedynie w sytuacji gdyby ustalono, że umyślnie przekroczył on swoje uprawnienia lub nie dopełnił obowiązków. Sprawca takiego czynu musi mieć świadomość w postaci pewności lub możliwości, że jego zachowanie narusza uprawnienia lub stanowi niewypełnienie obowiązków i że przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Podkreślić należy, że w aktach sprawy brak materiałów, które świadczyłyby o tym, iż ww. funkcjonariusze publiczni przekroczyli swoje uprawnienia, tj. działali poza wyznaczonymi im przez prawo granicami lub, że nie dopełnili swych obowiązków.

Zgodzić należy się z Prokuratorem, że funkcjonariusze publiczni zawarli umowy i określili metodę płatności, mieszczące się granicach obowiązującego prawa. Ponadto w miarę swoich możliwości starali się weryfikować prawidłowość realizacji umów przez osoby kierujące przytuliskiem. Podkreślić należy, że nawet jeśli osoby kierujące przytuliskiem dopuściły się działań sprzecznych z prawem, a przede wszystkim naruszających dobro zwierząt, to działania te nie były ewidentne i łatwe do wykrycia. Urzędnicy powierzyli na mocy umów obowiązki wyłapywania bezdomnych zwierząt podmiotowi profesjonalnemu, którym kierował lekarz weterynarii, a więc osoba nie tylko z odpowiednim przygotowaniem, ale też taka, która powinna

posiadać odpowiednie przymioty charakteru i właściwą moralność oraz podejście do zwierząt. Podkreślić należy, że osoby kierujące przytuliskiem starały się maskować nieprawidłowości. Kiedy tylko nieprawidłowości te zostały ujawnione, samorządy zaprzestały korzystać z usług przedmiotowego przytuliska. Dlatego nie można uznać, że urzędnicy wypełnili znamiona występku z art. 231 § 1 k.k.

Kodeks karny przewiduje wprawdzie w art. 231 § 3 k.k. możliwość nieumyślnego popełnienia występuku z art. 231 § 1 k.k. W ocenie Sądu, w oparciu o materiały z akt Prokuratora nie można przyjąć, aby funkcjonariusze publiczni choćby nieumyślnie nie dopełnili swoich obowiązków i nie zapewnili zwierzętom opieki, jednocześnie się nad nimi znęcając w ten sposób.

Urzędnikom nie można też przypisać wypełnienia znamion występku z art. 35 ustawy o ochronie zwierząt. Podmiotowym warunkiem odpowiedzialności za przestępstwo znęcania się nad zwierzętami jest umyślność. Orzecznictwo sądowe przyjęło bowiem, że znęcanie z istoty swej oznacza chęć zadawania cierpień, a nie tylko godzenie się na to, czyli wymaga zamiaru bezpośredniego (por. Ochrona zwierząt, Art. 35 SPK T. 11 red. Bojarski 2014, wyd. 1, Legalis). Tymczasem brak jest jakichkolwiek podstaw do postawienia urzędnikom zarzutu, że zawierając przedmiotowe umowy, mieli świadomość jak osoby kierujące przytuliskiem będą traktować wyłapywane zwierzęta i chcąc, aby doszło do znęcania się nad zwierzętami, zawarli kontrakty.

Z powyższych względów Sąd postanowił jak na wstępie, uznając decyzję podjętą przez Prokuratora za bezsprzecznie prawidłową.

Za zgodność z oryginałem
SEKRETARZ SĄDOWY
świadczy
Marta Jaworska

/za zgodność /

/na oryginale właściwy podpis /